

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΑΙΔΩΣ ΑΡΓΕΙΟΙ

Σύμφωνα με δημοσιεύματα το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ) θεωρεί Συνταγματικές τις περικοπές του εφάπαξ των Δημοσίων Υπαλλήλων με το σκεπτικό πως με τις συγκεκριμένες περικοπές «δεν παραβιάστηκαν οι συνταγματικές διατάξεις που αφορούν στην ισότητα, στην αναλογικότητα, στην κοινωνική ασφάλιση και στην προστατευόμενη εμπιστοσύνη του διοικούμενου προς την Πολιτεία»!!!

Στην περίπτωση που τα δημοσιεύματα επαληθευτούν και υπάρξει σχετική απόφαση του ΣτΕ σε αυτή την κατεύθυνση, θα πρόκειται για σκάνδαλο πρώτου μεγέθους που δεν θα απέχει καθόλου από το αλήστου μνήμης «αποφασίζομεν και διατάσσομεν». Και αυτό γιατί:

1. Πως μπορεί να κρίνεται συνταγματική η περικοπή ακόμη και σε εκείνους οι οποίοι όταν αποχώρησαν από την υπηρεσία προσδοκούσαν να λάβουν ένα συγκεκριμένο ποσό το οποίο δεν έλαβαν, λόγω της επί 3ετία καθυστέρησης του Ταμείου, και αντί να το λάβουν εντόκως υπέστησαν και περικοπή της τάξης του 42%.

2. Ποια συνταγματική διάταξη λέει ότι αυτή η αυθαίρετη πράξη συνιστά αναλογικότητα;

3. Ποια συνταγματική διάταξη προβλέπει ότι η Κοινωνική Ασφάλιση που περιλαμβάνει και το εφάπαξ, για το οποίο μάλιστα εισφέρει μόνο ο εργαζόμενος Δημόσιος Υπάλληλος, μπορεί να καταληστεύεται με την επίκληση των όποιων προσχημάτων;

Αν επαληθευτούν τα δημοσιεύματα θα είναι απορίας άξιο αν όχι παραλογισμός να διατείνονται οι δικαστές πως με την περικοπή του εφάπαξ δεν παραβιάζεται η προστατευόμενη εμπιστοσύνη του διοικούμενου προς την Πολιτεία. Όταν μάλιστα ο ίδιος ο εκπρόσωπος του Ταμείου Πρόνοιας που έκανε αυτές τις περικοπές του εφάπαξ, στην ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας (9-5-2014), εις επήκοον όλων, μετά από επίμονες ερωτήσεις του Προέδρου του ΣτΕ, απάντησε πως αποδέχεται ότι οι αναδρομικές περικοπές είναι αντισυνταγματικές.

Είναι δυνατόν οι δικαστές να ισχυρίζονται ότι μετά από αυτήν την ενέργεια της Πολιτείας μπορεί να υπάρχει και η παραμικρή εμπιστοσύνη του διοικούμενου πολίτη προς την Πολιτεία; Είναι δυνατόν να μην αγανακτεί ο καθένας με μια τέτοια πράξη και να μην αμφισβητεί ευλόγως την ανιδιοτέλεια των δικαστών, τη στιγμή μάλιστα που οι ίδιοι πρόσφατα έκριναν αντισυνταγματικές τις περικοπές των μισθών τους και σε συμφωνία με την κυβέρνηση, ρυθμίζεται τώρα η καταβολή των χρημάτων που τους έχουν περικοπεί;

Δυστυχώς αυτή η προαναγγελθείσα απόφαση του ΣτΕ για τις περικοπές του εφάπαξ δεν είναι η μοναδική που κινείται στα όρια της διατεταγμένης υπηρεσίας. Αντίστοιχη απόφαση χαρακτήρισε σύννομη και συνταγματική τη διαθεσιμότητα των εκπαιδευτικών της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης. Καλείται επίσης ο Άρειος Πάγος μέσω της ήδη γνωστοποιημένης πρότασης του εισηγητή να πάρει απόφαση επικύρωσης της απόλυσης των 595 Καθαριστριών του Υπουργείου Οικονομικών και να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου που τόλμησε να δικαιώσει τις εργαζόμενες.

Αν προσθέσουμε στα παραπάνω την τελευταία απόφαση του Δικαστηρίου για την απεργία της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., που με αυτήν ο Δικαστής καταργεί την πάλη των Τάξεων, απαγορεύοντας στους εργαζόμενους να απεργούν διεκδικώντας λύση των αιτημάτων τους, η καταρράκωση της αξιοπιστίας των Δικαστηρίων στη συνείδηση των εργαζομένων και του λαού γίνεται καθολική. Ένας Δικαστής αποφασίζει ότι οι εργαζόμενοι της χώρας μας δεν μπορούν να διεκδικούν ανατροπή Νόμων και ότι έχουν δικαίωμα μόνο να διαμαρτύρονται κι αυτό με κινητοποιήσεις περιορισμένου χαρακτήρα και διάρκειας.

Υπενθυμίζουμε, τέλος, ότι το ΣτΕ έκρινε ότι οι διατάξεις του μνημονίου δεν αντίκεινται στο Σύνταγμα και άρα όλες οι δυσμενείς συνέπειες για τον Ελληνικό λαό (σε μισθούς συντάξεις, εργασιακά δικαιώματα και άλλα) είναι αποδεκτές διότι τάχα εξυπηρετούν το εθνικό συμφέρον!

Οι δικαστές, δηλαδή, κρίνουν ότι ολόκληρος ο Ελληνικός λαός μπορεί να υποστεί τα πάνδεινα αρκεί οι ίδιοι να διατηρήσουν τα δικά τους προνόμια.

Το εξωφρενικό είναι ότι για τις αποφάσεις που αφορούν όλους τους υπόλοιπους πολίτες επικαλούνται τάχα το εθνικό συμφέρον, το οποίο όμως παραβλέπουν μόνο όταν αφορά τα δικά τους συμφέροντα ή τα συμφέροντα και τις επιλογές των μνημονιακών κυβερνήσεων.

Το όλο ζήτημα δημιουργεί θέμα μείζονος ηθικής τάξης και αναδεικνύει την αλληλοκάλυψη και αλληλοϋποστήριξη μεταξύ εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας, η οποία ουσιαστικά λειτουργεί ως εντολοδόχος της κυβέρνησης.

Θεωρητικά, τα δικαστήρια θα έπρεπε να αποτελούν καταφύγιο του κάθε πολίτη που εκτιμά ότι αδικείται από τους Νόμους και τις αποφάσεις της διοίκησης και διεκδικεί τη δικαίωσή του. Δυστυχώς, όμως, αυτό δεν συμβαίνει στη χώρα μας και ιδιαίτερα σε ότι αφορά τα ανώτερα Δικαστήρια.

Η κυβέρνηση στον αντιλαϊκό της κατήφορο συμπαρασύρει και θεσμούς που θα έπρεπε να προστατεύει. Οι εργαζόμενοι συσπειρωμένοι στα σωματεία μας και κλιμακώνοντας τους αγώνες μας θα ανατρέψουμε την πολιτική της.

Από την Εκτελεστική Επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.